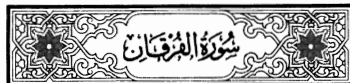

(25) Σούρα ελ-Φουρκάν
(Το Κριτήριο - Η Διάκριση)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Ευλογημένος είναι Εκείνος που έστειλε κάτω το Κριτήριο στο Δούλο Του (Μουχάμμεντ) για να προειδοποιήσει (νουθετώντας) όλο τον κόσμο.

2. Εκείνος (ο ΑΛΛΑΧ) στον Οποίον ανήκει το βασίλειο των ουρανών και της γης, και δεν πήρε (-δεν γέννησε) παιδί και δεν έχει συνέταιρο στη βασιλεία Του, κι έχει, δημιουργήσει κάθε πράγμα, και που το τακτοποίησε σε κατάλληλες (αρμονικές) αναλογίες.

3. Κι όμως έχουν πάρει - αντί Εκείνου - άλλες θεότητες που δεν μπορούν να δημιουργήσουν τίποτε - ενώ οι ίδιες είναι δημιουργήματα - και δεν εξουσιάζουν για τον εαυτό τους βλάβη ή ωφέλεια, (μα) ούτε ζωή, ούτε Ανάσταση.

4. Και είπαν εκείνοι που αρνήθηκαν (την Πίστη): "Τίποτε δεν είναι τούτο - παρ' ένα ψέμα - που το έχει επινοήσει ο ίδιος, και που κι άλλος λαός τον βοήθησε σ' αυτό. (Στ' αλήθεια) αυτοί είναι που ήρθαν (θέτοντας) μια αδικία και ένα ψέμα (αυθαδέστατα).

5. Και είπαν: "διηγήματα των αρχαίων, που τα έγγραψε, (ο Μουχάμμεντ) - καθ' υπαγόρευση σ' αυτόν - πρωί και βράδυ" (δηλ. Κάθε μέρα).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ

لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ

وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا

وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً

وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ

عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾

وَقَالُوا أَمْطِيطُ الْأُولِيَاءِ أَكْتَبَهَا

فَهِ تَمَلُّ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾

6. Να πεις: "Τούτο (το Κοράνιο) έχει σταλεί κάτω (στη γη) από Εκείνον που γνωρίζει τα Μυστήρια (που είναι) στους ουρανοί και στη γη. Και είναι - πράγματι - Εκείνος Πολεύσπλαχνος, Πολυεπεικής".

7. Και είπαν: "Τι μέρος του λόγου είναι αυτός ο απόστολος, που τρώγει τα φαγητά και περπατά στις αγορές; Πατί δεν έχει σταλεί σ' αυτόν κάτω ένας άγγελος για να έχει κάποιον που να προειδοποιεί μαζί του;

8. Ή (γιατί) δεν έχει ριχτεί (χαριστεί) σ' αυτόν ένας θησαυρός, ή (γιατί) να μην έχει ένα κήπο για να τρώγει απ' αυτόν (απολαμβάνοντας); Και είπαν οι άδικοι: "Δεν ακολουθείτε εμή άνδρα γοητευμένο.

9. Κοίταξε πως κτύπησαν σε σένα τους παραλληλισμούς! (με τι σ' έχουν συγκρίνει!) Αλλά έχουν παραπλανηθεί, και δεν μπορούν να βρουν το σωστό δρόμο.

10. Ευλογημένος είναι Εκείνος, που αν ήθελε, θα μπορούσε να σου δώσει καλύτερα (πράγματα) απ' αυτά, - Κήπους που να τρέχουν από κάτω τους τα ποτάμια, - και να κάνει (για χατίρι) σου Παλάτια.

11. Αλλά διαψεύδουν και την Ώρα (της Κρίσης που πρόκειται να φτάσει). Κι έχουμε ετοιμάσει - γι' αυτόν που αρνείται (τον ερχομό) - και διαψεύδει - την Ώρα, ένα φλογισμένο καμίνι.

12. Όταν το βλέπουν από ένα μακρινό μέρος, θα ακούσουν την μανία του και

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾

وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ
فَيَكُونُ مَعَهُ، نَذِيرًا ﴿٧﴾

أَوْ يُنْفِقَ إِلَيْهِ كَنْزًا وَكَوْنُ لَهُ جَنَّةٌ
يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا أَرْجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾

بِسَارِكِ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ
لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا مَا تَقِيظًا

την εκπνοή του.

13. Κι όταν ριχτούν δεμένοι σφιχτά - σα σωρός - σ' ένα στενόχωρο τόπο, θα φωνάζουν για καταστροφή - επί τόπου - (για εξαφανισμό)!

14. "Αυτή την ημέρα μην επικαλείστε την (τέλεια) καταστροφή μόνο μια φορά, αλλά συνηγορείστε για πολλές (τέτοιες) καταστροφές!

15. Να πεις: "Αυτό είναι καλύτερο, ή ο αιώνιος Κήπος, που είναι ταγμένος για τους ενάρετους; Γι' αυτούς αυτή είναι τόσο μια αμοιβή, όσο και ένας τελικός (σκοπός).

16. "Θα έχουν σ' αυτόν ό,τι επιθυμήσουν διαμένοντας για πάντα. Μια υπεύθυνη υπόσχεση είναι (αυτό) για το Κύριό σου".

17. Και την ημέρα που θα τους μαζέψει όλους ένα σωρό, μαζί κι εκείνους που λάτρευαν (άλλα) αντί τον ΑΛΛΑΧ θα τους πει (ρωτώντας τους συνέταιρους): "Μην είστε εσείς που σπρώξατε στην πλάνη τους δούλους Μου, ή μην είναι οι ίδιοι που παραπλάνησαν τον εαυτό τους από το Δρόμο";

18. Θα πουν: "Δόξα σε Σένα! Δεν ήταν για μας κατάλληλο να παίρνουμε άλλο προστάτη εκτός από Σένα. Κι όμως Εσύ άφησες να χαίρονται τα αγαθά (της ζωής) σ' αυτούς και στους πατέρες τους, μέχρις ότου ξεχασαν το Μήνυμα. Γιατί ήταν λαός (ανάξιος και) χαμένος".

وَرَفِيرًا ﴿١٣﴾

وَإِذَا الْقَوْمَانِهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَقْرَبِينَ
دَعَا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٤﴾

لَا نَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعَا ثُبُورًا
كَثِيرًا ﴿١٥﴾

قُلْ أَتَدْرِكُ خَيْرًا مِنْ أَرْجَسَةِ الْخُلْدِ الَّتِي وَعِدَ
الْمُنْفِقُونَ كَأَنْتُمْ حِرَاءٌ وَمَصِيرًا ﴿١٦﴾

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْتَوْفَا ﴿١٧﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ
أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٨﴾

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ
مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ
وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾

19. (Θα πει ο ΑΛΛΑΧ στους άδικους): "Τώρα σας διάψευσαν γι' αυτά που λέτε. Έτοι δεν μπορείτε να αποφύγετε (την τιμωρία σας), ούτε (να θρείτε) βοήθεια". Κι όποιος από σας αδικεί, θα κάνουμε να δοκιμάσει μια (αυστηρή) μεγάλη Τιμωρία.

20. Και δεν στείλαμε - πριν από σένα - απόστολους, που να μην έτρωγαν το φαγητό και να μη περπατούσαν στις αγορές. Και κάναμε μερικούς από σας - για δοκιμή - (σαν παράδειγμα) για τους άλλους. Τότε θα υπομένετε (καρτερικά); Γιατί ο Κύριός σου (ω! Μουχάμμεντ!) είναι ο Μοναδικός που δλέπει (τα πάντα).

21. Και είπαν εκείνοι που δεν επιθυμούν τη συνάντησή (τους) μαζί Μας: "Γιατί δεν στέλνονται οι άγγελιοι κάτω σε μας, ή (γιατί) δεν δλέπουμε τον Κύριό μας"; Βέβαια έχουν αλαζονική ιδέα για τον εαυτό τους και μεγάλη είναι η αυθάδεια της ασέβειάς τους!

22. Αλλά την Ημέρα που θα δουν τους αγγέλους - και δεν θα χαρούν (βέβαια) σ' αυτή την ημέρα οι ένοχοι - και που θα τους λένε: "Φραγμός (υπάρχει εδώ) απαγορευτικός (για όλους)!"

23. (Τότε) θα ανατρεξουμε στο έργο που έχουν κάνει (στη ζωή αυτή), και θα το κάνουμε σκόνη που παντού θα σκορπιστεί.

24. Οι Σύντροφοι του Κήπου - αυτή την Ημέρα - θα είναι υπέροχα

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ
فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يظْلِم
مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لِيَآكُلُوا الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ
وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً
أَتَصْبِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

﴿٢١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا
الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هَبَاءً مَّنشُورًا ﴿٢٤﴾

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

(εγκατεστημένοι) στη διαμονή τους, έχοντας το ομορφότερο μέρος για ανάπαυση.

25. Και την ημέρα που ο ουρανός θα σχιστεί σε κομμάτια και οι άγγελοι θα στέλνονται κάτω (στη γη), κατεβαίνοντας (ομαδικά),

26. σ' αυτή την Ημέρα η βασιλεία - δικαιοματικά και αληθινά θα ανήκει στον Οικτίρμονα (ΑΛΛΑΧ). Και θα είναι μια Ημέρα τρομερά δύσκολη για τους Απιστους.

27. Την Ημέρα που ο άδικος θα δαγκάνει τα χέρια του και θα λέει: "Ας γινόταν να έπαιρνα ένα (ίοιο) δρόμο με τον Απόστολο!

28. Αλίμονό μου! Ας ήταν να μην έπαιρνα ένα τέτοιο φίλο!

29. Με παρέσυρε στην πλάνη (μακριά) απ' το Μήνυμα (του Κορανίου) αφού ήδη μου είχε φτάσει! Και είναι προδότης για τον άνθρωπο ο Σατανάς!" (αφήνοντας δηλ. τον φίλο του κατά την ώρα της ανάγκης).

30. (Τότε) ο Απόστολος θα πει: "Ω! Κύριέ μου! Ο λαός μου - σ' αλήθεια - πήρε αυτό το Κοράνιο σαν κάτι τι το εγκαταλελειμένο".

31. Κι έτσι κάναμε για κάθε προφήτη ένα εχθρό από τους αμαρτωλούς. Αλλά είναι αρκετός - ο Κύριός σου - για να καθοδηγεί και να βοηθά.

وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْعَنَمِ وَيُرَى الْمَلَائِكَةُ
نَزِيلًا ﴿٢٥﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ
وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

وَيَوْمَ يَعْصُفُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
يَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾

يَوْبَلَنِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا حَبِيلًا ﴿٢٨﴾

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي أَخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

32. Και λένε εκείνοι που αρνούνται την Πίστη: "Γιατί το Κοράνιο να μην έχει σταλεί πάνω του - άπαλ - συνολικά; (να μην του έχει αποκαλυφθεί) όλος μια και καλή"; Μ' αυτό τον τρόπο (αποκαλύπτεται) για να στερεώσουμε - μ' αυτό - την ψυχή σου, και το έχουμε απαγγείλει σε τακτοποιημένες φάσεις (σταδιακά).

33. Και δεν θα σου φέρουν κανένα παράδειγμα (δεν θα σου) φέρουν καμιά απόδειξη, που Εμείς να μη σου εμπνεύσουμε την αληθινή και καλύτερή (του) εξήγηση.

34. Εκείνοι που θα μαζευτούν (σωρός) με το πρόσωπό τους (μπρούμυτα) στην Κόλαση, αυτοί θα είναι σε κακό χάλι, και - από το Δρόμο - πολύ λανθασμένοι.

35. Και δώσαμε (πριν απ' αυτό) στον Μωυσή τη Βίβλο, και κάναμε μαζί του Υπουργό (Σύμβουλο) τον αδελφό του Ααρών.

36. Και είπαμε: "Πηγαίνετε (κι οι δύο) στο λαό που (οι άνθρωποί του) έχουν διαψεύσει (κι αρνήθηκαν) τις Εντολές Μας". Κι αυτόν (το λαό) τον καταστρέψαμε με (ολοσχερή) καταστροφή.

37. Και στο λαό του Νώε, όταν διάψευσαν τους αποστόλους, τους πνίξαμε και κάναμε (το τέλος) τους ένα Σημείο για τους ανθρώπους. Κι έχουμε ετοιμάσει για όλους τους άδικους επώδυνα βασανιστήρια.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَّاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ
فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

الَّذِينَ يُعْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ سَنُرِّمَكُنَا وَأَصْلُ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾

فَقُلْنَا أَذْهَبَ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا عَنَّا
فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾

وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ
وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

38. Καθώς επίσης και (στη γενιά) του Αντ και του Θεμούντ και στους Συντρόφους (κατοίκους) του Ρας και πολλές άλλες γενιές ανάμεσά τους.

39. Σε κάθε ένα απ' αυτούς του αναπτύξαμε (παραβολές) και παραδείγματα και κάθε ένα απ' αυτούς έχουμε εξοντώσει (με ολικό) αφανισμό (για τις αμαρτίες τους).

40. Βέβαια (οι άπιστοι) θα πρέπει να έχουν περάσει απ' το χωριό που έβρεξε πάνω του η απαίσια βροχή (και το κατέστρεψε). Μήπως δεν έβλεπαν (την καταστροφή). Κι όμως δεν περιμέναν Ανάσταση.

41. Κι όταν σε βλέπουν, σε μεταχειρίζονται μόνο ειρωνικά: "Είναι (δυνατόν) να είναι αυτός που ο ΑΛΛΑΧ τον έχει στείλει σαν ένα απόστολο;

42. Λίγο έλειψε να μας παραπλανήσει από τις θεότητες μας, αν δεν υπομέναμε σταθερά σ' αυτές! " Θα μάθουν - όταν δουν τα βασανιστήρια ποιος είναι εκείνος που παραστράτησε από το Δρόμο!

43. Μήπως δεν είδες εκείνο, που πήρε τα πάθη του (ή τις ορμές του) για θεό; Μήπως εσύ θα γίνεις ο υπερασπιστής των υποθέσεών του;

44. Ή μήπως έχεις τη γνώμη ότι οι περισσότεροι τους ακούνε ή λογικούνται; Δεν είναι παρά σαν τα ζωντανά, (και πιο χειρότεροι) και έχουν παραπλανηθεί από το Δρόμο.

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا
بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾

وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ لِمِثْلِهِ لَمَثَلًا ۗ وَسَكَّلْنَا طَبْعَهُمْ
تَبْدِيرًا ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوَاءً
أَفْكَمَ يَكُونُوا يَرْتَدُّونَهَا بَلْ كَانُوا
لَا يَرْجِعُونَ نَشُورًا ﴿٤٠﴾

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَنْخَازُوكَ إِذَا هُرُوا
أَهْدَأَ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا
لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكَيْلًا ﴿٤٣﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ
إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

45. Δεν είδες πώς παράτεινε ο Κύριός σου, τη σκιά; Αν ήθελε μπορούσε να την κάνει ακίνητη! Κι όμως έχουμε κάνει τον ήλιο οδηγό πάνω της.

46. Και μετά την οδήναμε (τη σκιά) σιγά - σιγά προς το μέρος μας.

47. Εκείνος είναι που έκανε για σας τη Νύχτα σαν ένα Χιτώνα και τον Ύπνο σαν μια Ανάπαυση, κι έκανε την Ημέρα για να δγαίνετε για τη διοπάλη.

48. Κι Εκείνος είναι που έστειλε τους ανέμους σαν κήρυκες χαρούμενων ειδήσεων που αναγγέλουν την σύντομη άφιξη των βροχών απ' τις Ευεργεσίες Του, και στείλαμε κάτω (στη γη) - από τον ουρανό (καθαρό) αγνό νερό (που εξαγνίζει κάθε τι),

49. για να ζωογονήσουμε μ' αυτό μια χώρα που πεθαίνει και να ποτίσουμε όσα έχουμε δημιουργήσει, ζωντανά κι ανθρώπους σε μεγάλο αριθμό.

50. Κι έχουμε μοιράσει τούτο μεταξύ τους για να θυμούνται (και να υμνολογούν τις ευεργεσίες Μας). Αλλά οι περισσότεροι από τους ανθρώπους όλα τα αρνούνται (αχάριστα) κι έδειξαν μόνο την αγνωμοσύνη.

51. Κι αν θέλαμε, μπορούσαμε να στείλουμε σε κάθε χωριό έναν προειδοποιητή.

52. Γι' αυτό μη υποκύπτεις (ω!

أَلَمْ تَرَى إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا سَيْرًا ﴿٤٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِيَأْسَوا وَالنَّوْمَ سُباتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بِيَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّدُ الْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِمْ لِيَذَكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كَثُورًا ﴿٥٠﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾

فَلَا تَطْمَعِ الْكٰفِرِينَ

Μουχάμμεντ!) στους άπιστους αλλά να αγωνίζεσαι ενάντιά τους μ' αυτό (το Κοράνιο) με την πιο μεγάλη ενεργητικότητα.

53. Είναι Εκείνος που άφησε ελεύθερες (προσεγγίζοντας) τις δύο θάλασσες, αυτήν (την μια) εύγευστη και γλυκιά κι αυτή (την άλλη) αλμυρή και πικρή. Κι έκανε ανάμεσά τους ένα εμπόδιο που είναι απαγορευμένο να το περάσουν.

54. Και είναι εκείνος που έπλασε άνθρωπο από το νερό, (το ανδρικό σπέρμα) και τον έκανε (αρσενικό για τη συγγένεια της γενεαλογίας και θηλυκό για το δεσμό του γάμου. Ο Κύριός σου, πάντοτε είναι Παντοδύναμος.

55. Αλλά αυτοί ακόμα λατρεύουν αντι τον ΑΛΛΑΧ άλλα (πράγματα) που ούτε τους ωφελούν ούτε τους βλάπτουν, ο δε άπιστος είναι βοηθός (του Σατανά) κατά της υπακοής του Κυρίου του.

56. Και δεν σ' έχουμε στείλει, παρά μόνο να αναγγείλεις τα ευχάριστα νέα για τους δίκαιους και να προειδοποιήσεις (νουθετώντας) για τους άδικους.

57. Να πεις: (ω! Μουχάμμεντ!): "Δεν σας ερωτώ (σας ζητώ) γι' αυτό το μήνυμα καμιά αμοιβή, παρά μόνο όποιος θέλει ας πάρει τον (ίσιο) Δρόμο που (οδηγεί) προς τον Κύριό του".

58. Και άσε την εμπιστοσύνη σου στον Ζώντα, (= ΑΛΛΑΧ), που δεν πεθαίνει και πανηγύρισε τη δόξα Του.

وَجَنَّهُدَّهُمْ بِهِ، جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٣﴾

• وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ
وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا تَحْجُورًا ﴿٥٤﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٥﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ
وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٧﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ
أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٨﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْبَعِيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَيَّحُ
بِحَمْدِهِ، وَكَفَىٰ بِهِ بَدْنُوبِ عِبَادِهِ، حَيْرًا ﴿٥٩﴾

Και αρκεί γι' Αυτόν που γνωρίζει κατά βάθος τα λάθη των δούλων Του.

59. Που δημιούργησε τους ουρανοί και τη γη και όσα είναι ανάμεσά τους σε έξι ημέρες, κι έπειτα εγκαταστάθηκε στο Θρόνο. Ο ελ- Ραχμάν (Ελεήμων ΑΛΛΑΧ) Ρώτησε - λοιπόν - γι' Αυτόν τον Εμπειρογνώμονα.

60. Κι όταν πουν σ' αυτούς: "Προσκυνείστε τον Πανοικτίρμονα Ραχμάν λένε: "Και ποιος είναι ο Πανοικτίρμονας (Ραχμάν); Μήπως θα πρέπει να προσκυνήσουμε ό,τι εσύ μας διατάξεις," Κι έτοι αυξήθηκε σ' αυτούς η φυγή (απ' την Αλήθεια).

61. Ευλογημένος είναι Εκείνος που έκανε στον ουρανό τους αστερισμούς κι έκανε σ' αυτόν μια (αναμμένη) Λυχνία (ο ήλιος) κι ένα Φεγγάρι που φωτίζει!

62. Κι είναι Εκείνος που έκανε τη Νύχτα και την Ημέρα (σ' αρμονική εναλλασσόμενη) αλληλοδιαδοχή, για όποιον ήθελε να θυμηθεί τα μεγάλα δημιουργήματά (Του) ή να δείξει την ευγνωμοσύνη (του) (για τις ευλογίες Του).

63. Και οι υπάκουοι δούλοι του Ραχμάν (Ελεήμονα) είναι εκείνοι που περπατούν πάνω στη γη με ταπεινοφροσύνη, κι όταν τους προσφωνούν οι αμαθείς λένε: "Ειρήνη (πάνω) σας"

64. Και (είναι) εκείνοι που περνούν τη νύχτα λατρεύοντας τον Κύριό τους γονατιστοί και όρθιοι.

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
فَسَأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ ﴿٦١﴾

نَبَارِكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ
أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا
وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾

وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ لِرَبِّهِمْ سُجْدًا وَفِي مَا ﴿٦٤﴾

65. Και (είναι) εκείνοι που λένε: "Κυρίε μας! Απομάκρυνε από μας την Τιμωρία της Κόλασης, γιατί η τιμωρία της είναι μόνιμη,

66. και πολύ κακός είναι σαν τόπος διαμονής και ανάπαυσης".

67. Και (είναι) εκείνοι που - όταν ξεοδεύουν - δεν είναι, υπερβολικά, σπάταλοι κι ούτε φιλάργυροι, αλλά κρατούν μια δίκαιη (ισορροπία) ανάμεσα σ' αυτές (τις ακρότητες).

68. Και (είναι) εκείνοι που δεν επικαλούνται - με τον ΑΛΛΑΧ άλλο θεό, και δεν σκοτώνουν μια τέτοια ζωντανή ψυχή, που ο ΑΛΛΑΧ την έκανε ιερή, εκτός (αν πρόκειται) για δίκαιη αίτια και, δεν διαπράττουν μοιχεία. Κι όποιος κάνει αυτό θα συναντήσει τιμωρία.

69. Θα διπλασιαστεί σ' αυτόν η Τιμωρία κατά την Ημέρα της Ανάστασης και θα τον σκεπάσει η ντροπή (αιώνια).

70. Εκτός αν μετανιώσει, αν πιστέψει και κάνει έργα αγαθά. Σ' αυτούς ο ΑΛΛΑΧ θα αντικαταστήσει τις κακές (πράξεις) τους με καλές, κι ο ΑΛΛΑΧ Πολυεύσπλαχνος, Πολυεπιεικής.

71. Κι όποιος μετανιώνει κι αγαθοεργεί, (τότε) έχει - σι' αλήθεια - επιστρέψει στον ΑΛΛΑΧ σε ένα (ευπρόσδεκτο) έργο.

72. Κι εκείνοι που δεν ψευδομαρτυρούν - κι αν ακόμα περάσουν από ματαιότητα,

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَعُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا
وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٦٩﴾

إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
 فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذْمَرُوا بِالنَّعْوِ

θα περάσουν έντιμα (χωρίς να συμμετέχουν σε μάταιες κουδέντες).

73. Κι εκείνοι που - όταν, προειδοποιούνται από τα Εδάφια (τις Εντολές) του Κυρίου τους, - δεν σκύβουν πάνω τους, κουφοί και τυφλοί.

74. Κι εκείνοι που λένε (προσευχόμενοι): "Κύριέ μας! Χάρισε σ' εμάς συζύγους και απογόνους που να είναι η παρηγοριά των ματιών μας, και κάνε μας (δώσε μας την τιμή να είμαστε υπόδειγμα για τους ενάρετους".

75. Αυτοί είναι που θ' ανταμειφθούν με το δωμάτιο (την πιο υψηλή τοποθεσία στον παράδεισο), επειδή υπέμεναν καρτερικά. Κι εκεί μέσα θα γίνουν δεκτοί με χαιρετισμούς και ειρήνη,

76. κατοικώντας εκεί για πάντα. Πόσο όμορφη διαμονή και τόπος ανάπαυσης.

77. Να πεις: (Ω! Μουχάμμεντ!) (στους Αρνητές της Πίστης): "Ο Κύριός μου δεν ανησυχεί μ' εσάς εκτός εάν Τον επικαλείστε! Αλλά εσείς έχετε ήδη πει ψέματα (Τον αρνηθήκατε), θα φτάσει σε σας η μόνιμη κι η (αναπόφευκτη τιμωρία στη μέλλουσα ζωή).

مُرُوا كِرَامًا ﴿٧٦﴾

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا يَدَّبَّرْتِ رَبِّهِمْ

لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٧﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا

وَوَدَّرِ لَنَا قِسْرَةً أَعْرَبَ وَأَجْعَلْ لَنَا

لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٨﴾

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا

وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٩﴾

حٰكِمِيْنَ فِيهَا حَسَنَتٌ مُّسْتَقْرٰوْمًا ﴿٧٦﴾

قُلْ مَا يَعْذِبُكَ رَبِّي تَوْلَادُ عَاوِمٍ كُمْ

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾